

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010603
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010603.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému K. D., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom N., B. ulica XXX/XX, toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 07.12.2016, sp. zn. 3T/141/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. januára 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného K. D.

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 07.12.2016, sp. zn.: 3T/141/2016-200 bol obžalovaný K. D. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 23.6.2016 v čase od 00,27 hodiny do 13,45 hodiny v Prievidzi po tom, ako od poškodeného T. D., nar. XX.X.XXXX, bytom N., L. V. XXX/XX, dňa 22.6.2016 v čase okolo 23,00 hodine, požadoval plnenie vo forme zlata, alebo hotovosti v neurčenej výške ako náhradu za činku, ktoré mu mal odovzdať do 17,00 hodiny dňa 23.6.2016, poškodenému zasielal SMS správy, ktorými sa mu v súvislosti s vydaním plnenia vyhrážal, tým, že mu ublíži na zdraví, „skape“, a to aj napriek tomu, že poškodený T. D. mu peniaze za činku v sume 20,- eur pod hrozbou vykopnutia dverí na byte ešte dňa 22.6.2016 v čase okolo 23,00 hodine v Prievidzi ešte pred tým, ako od neho požadoval ďalšie plnenie, odovzdal,

dňa 11.7.2016 v čase okolo 13,30 hodine v N. na B. M. W. pri vchode č. XX, zvonil na zvonček bytu č. 1, v ktorom býva poškodený A. N., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom N., M. W. č. XXX/XX, od ktorého cez bytový telefón opakovane pýtal hotovosť 30 eur, ako vyplatenie dlhu za kamaráta s tým, že ak mu ich nedá, urobí cirkus pred vchodom, začne búcha na dvere a bude mať problém so zlomeným nosom, ktorým konaním vzbudil u poškodeného dôvodnú obavu, načo poškodený privolať hliadku OO PZ Prievidza, ktorou bola obvinenému po príchode na miesto obmedzená osobná sloboda.

Za to mu bol podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písmeno l), n), § 37 písmeno m), § 38 odsek 3, 5 Tr. zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 1 mesiac, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému T. D. škodu vo výške 20,- €.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že odvolanie smeruje len čo do výroku o treste. Uložený trest považuje za neprimerane prísny. Trest má spíňať nielen represívnu, ale i prevýchovnú funkciu. Obžalovaný sa priznal, svoje konanie oľutoval a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti. Trest vo výške, v ktorej bol uložený, sa míňa prevýchovnému účinku, prevažuje len represívna stránka. V inej veci obžalovaného bude rozhodnuté o vykonaní zvyšku trestu vo výmere 1 rok a 2 mesiace, z ktorého bol podmiennečne prepustený. Starí rodičia obžalovaného potrebujú jeho pomoc, jeho starý otec trpí leukémiou a schizofréniou. I vzhľadom na nízky vek obžalovaného na dosiahnutie svojho účelu postačuje i trest kratšieho trvania.

Vzhľadom na uvedené potom navrhol, aby krajský súd v odvolacom konaní rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží za aplikácie § 39 Tr. zákona miernejší trest.

Verejné zasadnutie na rozhodnutie o odvolaní sa uskutočnilo v neprítomnosti poškodených.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný a podané odvolanie navrhuje ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný je špeciálnym recidivistom, aktuálny skutok spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia a ochorenie rodinných príslušníkov nemá vplyv na výšku ukladaného trestu.

Obhajca obžalovaného zopakoval nosné dôvody odvolania a uviedol, že vzhľadom na relatívne nízky vek obžalovaného a jeho postoj je dôvod na ukladanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Obžalovaný sa k návrhu obhajcu pripojil.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže odvolanie bolo podané výlučne vo vzťahu k výroku o treste, pričom výrok o vine je právoplatný, k skutkovým zisteniam sa krajský súd nepovažuje za nutné vyjadriť.

Obžalovaný v odvolaní spochybnil len výmeru uloženého trestu odňatia slobody, pričom dôvodil, že trest mal byť ukladaný pod dolnú hranicu trestnej sadzby s poukazom na vek obžalovaného a odkázanosť starých rodičov na jeho starostlivosť.

Krajský súd poukazuje na to, že pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia v odvolacom konaní nie je v zásade oprávnený „vnucovať“ súdu prvého stupňa svoj názor a svoju predstavu, ak argumenty použité v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nie sú zjavne neudržateľné a nespôsobujú arbitrárnosť tohto rozhodnutia.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia jasne uviedol, akými úvahami bol vedený pri ukladaní trestu a spôsobe jeho výkonu. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, boli zohľadnené najmä tie skutočnosti, že v prípade obžalovaného ide o špeciálneho recidvistu, ktorý už bol

v roku 2013 dvakrát odsúdený za trestný čin vydierania, pričom mu boli ukladané nepodmienečné tresty. Aktuálnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia a ukladanie nepodmienečných trestov nemali na obžalovaného dostatočný vplyv a odsúdený si z nich nevzal ponaučenie. Je pravdou, že sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil v relatívne mladom veku, avšak táto skutočnosť nemala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. To, že obžalovaný sa v mladom veku dopúšťal trestnej činnosti je skôr alarmujúce a je potrebné vyvodiť z toho náležité dôsledky. Tiež samotná skutočnosť, že starí rodičia obžalovaného trpia zlým zdravotným stavom, nie je spôsobilá odôvodniť ukladanie nižšieho trestu. Napriek vedomosti o ochorení starých rodičov a o potrebe jeho pomoci, obžalovaný riskoval ďalším páchaním trestnej činnosti stav, keď sa dostane do výkonu trestu a pomoc nebude môcť poskytnúť. Rovnako ako súd prvého stupňa, ani krajský súd nevzhladol žiadne také okolnosti prípadu, či pomery páchatel'a, ktoré by odôvodňovali ukladanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Práve naopak, správanie obžalovaného (páchanie trestnej činnosti napriek predchádzajúcim odsúdeniam) svedčí o skutočnosti, že na nápravu obžalovaného je potrebné reagovať trestom s prevahou represívnej zložky. Postoj odsúdeného po spáchaní trestnej činnosti mu bol zohľadnený v rámci aplikácie poľahčujúcich okolností.

Na tieto okolnosti súd prvého stupňa nakoniec vo vzťahu k ukladaniu trestu riadne poukázal a aplikoval ich v súlade so zákonom. Jeho argumentáciu považuje krajský súd za presvedčivú a v podrobnostiach na ňu odkazuje.

S poukazom na uvedené skutočnosti potom vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne zistil i pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

S prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného a možnosti nápravy dospel preto odvolací súd k záveru, uložený trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v trvaní 4 roky a 1 mesiac je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Správny je tiež výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.